

Broj: 05-50-1-3083/13
Sarajevo, 18.12.2013. godine

PARLAMENTARNA SKUPŠTINA BiH

- *Zastupnički dom* -

S A R A J E V O

PREDMET: Odgovor na zastupničko pitanje – dostavlja se

Vijeće ministara Bosne i Hercegovine, na 77. sjednici održanoj 18.12.2013. godine, utvrdilo je Odgovor na zastupničko pitanje koje je postavio Šemsudin Mehmedović, zastupnik u Zastupničkom domu Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine.

U primitku prosljeđujemo Odgovor radi njegovog dostavljanja zastupniku.

S poštovanjem,

**BOSNA I HERCEGOVINA
VIJEĆE MINISTARA**

Broj: 05-50-1-3083/13
Sarajevo, 18.12.2013. godine

ŠEMSUDIN MEHMEDOVIĆ, poslanik u Predstavničkom domu Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine, na **55.** sjednici ovog Doma održanoj **24. oktobra 2013. godine**, postavio je Vijeću ministara BiH odnosno Ministarstvu sigurnosti BiH, poslaničko pitanje koje glasi:

„Na osnovu kojih propisa Bosna i Hercegovina već nekoliko godina u zatočeništvu drži osobe koje su stranog porijekla, u za to izgrađenom Centru za azilante?“

Takođe da mi se odgovori:

- koliko dugo se mogu osobe držati u tako ograničenom prostoru,
- da li se time krše međunarodne konvencije o ljudskim pravima,
- da li u tom centru se drže osobe koje su eventualna „prijetnja po nacionalnu sigurnost“,
- koliko vremenski dugo se mogu zadržavati osobe u ovako ograničenom prostoru, i
- kako mislite riješiti problem onih osoba koje se zbog opasnosti ne mogu vratiti u matičnu zemlju porijekla?“

Na postavljeno pitanje Vijeće ministara Bosne i Hercegovine je na **77.** sjednici održanoj **18.12.2013.** godine, utvrdilo sljedeći:

O D G O V O R

Vezano za postavljeno poslaničko pitanje Ministarstvu sigurnosti BiH, dajemo odgovor kako slijedi:

Zakonom o kretanju i boravku stranaca i azilu („Službeni glasnik BiH“, br. 36/08 i 87/12) propisani su uvjeti i postupak ulaska stranaca u Bosnu i Hercegovinu, uključujući vizni i bezvizni režim; putne isprave za strance; boravak stranaca u BiH; udaljenje stranca iz zemlje; prihvatanje stranaca i stavljanje stranaca pod nadzor; međunarodna zaštita te privremena zaštita u slučaju masovnog priliva stranaca; kao i

nadležnosti organa vlasti u primjeni ovog zakona, te druga pitanja u vezi s boravkom stranaca u BiH.

U članu 98. Zakona sa ciljem provođenja odredaba pomenutog Zakona, propisano je osnivanje imigracionih centara, centara za smještaj podnosioca zahtjeva za međunarodnu zaštitu i lica kojima je odobrena privremena zaštita, centara za smještaj žrtava trgovine ljudima, kao i drugih ustanova specijaliziranih za prihvat stranaca.

Imigracioni centar, kao organizaciona jedinica Službe za poslove sa strancima BiH, je specijalizirana ustanova za prihvat i smještaj stranaca koji su stavljeni pod nadzor i ova ustanova ispunjava zahtjeve koji proizilaze iz Ustava BiH i međunarodnih standarda za postupanje sa korisnicima specijaliziranih ustanova.

Standardi funkcioniranja i druga pitanja značajna za rad Imigracionog centra propisani su Pravilnikom o standardima funkcioniranja i drugim pitanjima značajnim za rad Imigracionog centra („Službeni glasnik BiH”, br. 105/08), donesenim od strane Vijeća ministara na sjednici održanoj 03.12.2008. godine.

U članu 99. u stavu (2) Zakona o kretanju i boravku stranaca i azilu propisani su razlozi zbog kojih će se stranu **odrediti nadzor smještanjem u Imigracioni centar**. Ti razlozi su sljedeći:

- a) ako postoje osnovi sumnje da bi nakon donošenja rješenja o protjerivanju slobodno i neograničeno kretanje stranca moglo ugroziti javni poredak, javni red i mir ili sigurnost ili međunarodne odnose BiH ili predstavljati prijetnju javnom zdravlju u BiH, odnosno ako je utvrđeno da predstavlja prijetnju za javni poredak, javni red i mir ili sigurnost BiH;
- b) radi osiguranja izvršenja rješenja o protjerivanju ili u drugom slučaju kad mu je izrečena mjera protjerivanja, ako postoje osnovi sumnje da će stranac pobjeći ili na drugi način onemogućiti izvršenje odluka;
- c) kad postoji sumnja u istinitost navoda stranca o njegovom identitetu, a izrečena mu je mjera protjerivanja.

Zakonita primjena ove odredbe podrazumjeva obligatorno određivanje mjere nadzora za gore navedenu kategoriju stranih državljanina.

Na osnovu rješenja o određivanju nadzora koje donosi Služba za poslove sa strancima BiH, stranac se može zadržati pod nadzorom u Imigracionom centru toliko dugo koliko je potrebno za izvršenje svrhe nadzora, odnosno dok se razlozi koji su bili osnov za stavljanje pod nadzor bitno ne izmijene, ali najduže 90 dana (član 100. stav (3) Zakona).

Za vrijeme trajanja nadzora Služba za poslove sa strancima BiH je obavezna preuzeti sve neophodne mjere da se trajanje nadzora svede na najkraće moguće vrijeme (član 102. stav (3) Zakona).

Po proteku roka od 90 dana, stranac se može zadržati pod nadzorom u Imigracionom centru na osnovu rješenja o produženju nadzora koje donosi Služba za poslove sa strancima BiH. Ukoliko se nisu izmijenili razlozi zbog kojih je određen nadzor, nadzor se može produžavati svaki put najviše za 90 dana tako da ukupno trajanje nadzora ne može trajati duže od 180 dana (član 102. stav (4) Zakona).

Izuzetno, u slučaju da stranac onemogućava svoje udaljenje iz zemlje ili stranca nije iz drugih razloga moguće udaljiti iz zemlje u roku od 180 dana, ukupno trajanje nadzora u Imigracionom centru može se produžiti i na period duži od 180 dana (član 102. stav (5) Zakona).

Ukupno trajanje nadzora u Imigracionom centru ne može biti duže od 18 mjeseci u kontinuitetu, osim u slučaju kada se radi o strancu za kojeg je utvrđeno da predstavlja prijetnju po sigurnost Bosne i Hercegovine kada trajanje nadzora može biti i duže (član 102. stav 6. Zakona).

Rok za podnošenje žalbe u slučaju određivanja nadzora ili produženja mjere nadzora je tri dana od dana uručenja odnosno dostavljanja rješenja. Žalba se podnosi Ministarstvu sigurnosti BiH u sjedištu, žalba ne odgađa izvršenje rješenja (član 101. i 102. Zakona).

Ako Ministarstvo u roku od tri dana od podnošenja žalbe (odnosi se i na slučaj određivanja mjere nadzora kao i na slučaj produženja mjere nadzora smještanjem u Imigracioni centar) ne ukine rješenje o stavljanju stranca pod nadzor u Imigracioni centar ili po žalbi u tom roku uopće ne odluči, stranac može pokrenuti upravni spor tužbom pred Sudom Bosne i Hercegovine. Tužba se podnosi Sudu Bosne i Hercegovine u roku od tri dana od proteka navedenog roka, a Sud Bosne i Hercegovine dužan je ove predmete smatrati hitnim, saslušati stranca i donijeti odluku po tužbi u roku od tri dana od dana podnošenja tužbe. Tužba ne odgađa izvršenje rješenja (član 101. stav (2) i (3) Zakona).

Donošenjem Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o kretanju i boravku stranaca i azilu („Službeni glasnik BiH“, broj 87/12) izvršeno je usklađivanje Zakona o kretanju i boravku stranaca i azilu („Službeni glasnik BiH“, broj 36/08) sa članom 5. Evropske konvencije o zaštiti ljudskih prava i osnovnih sloboda.

Članom 5. stav (1) tačka f. Evropske konvencije o zaštiti ljudskih prava i osnovnih sloboda utvrđeno je da je zakonito lišenje slobode lica u cilju sprječavanja ilegalnog ulaska u zemlju ili lica protiv kojeg je u toku postupak deportacije ili ektsradicije. Ovakav stav zauzeo je i Evropski sud za ljudska prava rješavajući u slučaju Ap.br. 3727/08. (tačka 69), i u slučaju Ap.br.31098/10 (tačka 64) gdje je utvrđeno da vlasti BiH određivanjem mjere nadzora u zakonom propisanoj proceduri nisu djelovale sa lošom namjerom, kao i da aplikanti nisu bili pritvoreni u neodgovarajućim uvjetima, niti je njihovo pritvaranje bilo proizvoljno iz bilo kojeg drugog razloga.

U Imigracionom centru trenutno su smještena dva strana državljanina koji na osnovu procjene stvarno nadležnog organa (član 7. Zakona) predstavljaju prijetnju za nacionalnu sigurnost BiH. Mjere nadzora određene su sa ciljem osiguranja izvršenja rješenja o protjerivanju.

Zakonom o kretanju i boravku stranaca i azilu u članu 91. propisano da stranac neće, ni na koji način, biti protjeran ili vraćen ("refoulement") na granicu teritorije gdje bi mu život ili sloboda bili ugroženi zbog njegove rase, vjere, nacionalnosti, pripadnosti određenoj društvenoj grupi ili zbog političkog mišljenja, bez obzira da li mu je zvanično odobrena međunarodna zaštita. U stavu (2) ovog člana je propisano da se odredba stava (1) ovog člana neće primijeniti na stranca koji se razložno smatra opasnim po sigurnost zemlje ili koji, pošto je pravosnažno osuđen za naročito teško krivično djelo, predstavlja prijetnju po BiH. U stavu (3) je propisano da se izuzetno od odredbe iz stava (2) ovog

člana, zabrana vraćanja ili protjerivanja ("non-refoulement") odnosi i na lica za koja postoji osnovana sumnja da bi bila u opasnosti da će biti podvrgнутa smrtnoj kazni ili pogubljenju, mučenju ili drugom nehumanom ili ponižavajućem postupanju ili kažnjavanju. Stranac ne može biti ni protjeran ni vraćen u zemlju u kojoj nije zaštićen od slanja na takvu teritoriju.

Konkretno **rješenje problema** za dva strana državljana koji su smješteni u Imigracioni centar u cilju izvršenja rješanja o protjerivanju, a koji na osnovu procjene nadležnog organa predstavljaju prijetnju za nacionalnu sigurnost BiH, ogleda se u poduzimaju aktivnosti u iznalaženju treće sigurne zemlje za jednog stranog državljanina obzirom na trenutnu situaciju u zemlji porijekla istog, a kada je u pitanju drugi strani državljanin, čeka se razmatranje aplikacije stranca podnesene Komitetu za ljudska prava Ujedinjenih naroda, u kojem predmetu je vlastima BiH dostavljen dopis Komiteta za ljudska prava Ujedinjenih naroda od 14.06.2010. godine, br. G/SO 2151 BiH, kojim je od strane Komiteta upućen zahtjev BiH da se dređeni strani državljanin ne udaljuje sa teritorije BiH, dok Komitet ne razmotri aplikaciju koja je Komitetu podnesena na osnovu Opcionog Protokola na Međunarodni pakt o građanskim i političkim pravima. Do dana izrade ovog odgovora Ministarstvu sigurnosti nije dostavljena odluka po aplikaciji koja se vodi pod brojem 1955/2010, a privremena mjera je još uvijek na snazi.